

Mededeling van de Commissie aan de lidstaten

van 7 mei 2001

„INTERREGIONALE SAMENWERKING”

Onderdeel C van het communautaire initiatief Interreg III

Mededeling van de Commissie C(2001) 1188 def.

(2001/C 141/02)

I. Inleiding

1. In deze mededeling wordt de wijze van uitvoering van samenwerkingsacties in het kader van het onderdeel „interregionale samenwerking” van het communautaire initiatief Interreg III voor de periode 2000-2006 (Interreg III C) uiteengezet.
2. Interregionale acties geven naar het oordeel van de Commissie een extra dimensie aan de samenwerking waarin de programma's met een grensoverschrijdend of transnationaal karakter voorzien. Zij bieden niet aan elkaar grenzende regio's de gelegenheid om contacten te leggen en relaties op te bouwen, en zo door ervaringen uit te wisselen en netwerken te creëren bij te dragen tot de evenwichtige, harmonische en duurzame ontwikkeling van de Europese Unie en derde landen.
3. De regio's spelen de laatste jaren een steeds belangrijkere rol in Europa, vooral doordat zij de activiteiten van de Europese Unie dichterbij de burger brengen. Het is bijgevolg logisch dat zij ook in het kader van Interreg III C een dergelijke rol krijgen. Terwijl de interregionale samenwerking op concrete projecten en netwerken zal blijven steunen, moeten de regionale overheden er volgens de Commissie sterker bij worden betrokken: zij moeten het kader voor deze samenwerking bepalen en ook moeten zij er een actievere rol in spelen.
4. De Commissie verheugt zich over de steun van de andere Europese instellingen voor de voortzetting van de interregionale samenwerking. In hun respectieve adviezen over de nieuwe communautaire initiatieven hebben het Europees Parlement en het Comité van de Regio's de opening van een interregionaal onderdeel in Interreg III toegejuicht en het belang dat zij aan deze vorm van samenwerking hechten, onderstreept.

II. Doelstellingen, algemene principes en meerwaarde van interregionale samenwerking

5. Interregionale samenwerking „beoogt het regionaal en cohesiebeleid en de instrumenten daarvan doelmatiger te maken”, zoals in punt 17 van de richtsnoeren voor Interreg III ⁽¹⁾ (hierna: „de richtsnoeren”) is vermeld.
6. Daartoe moet Interreg III C volgens de Commissie fungeren als een algemeen kader voor interregionale samenwerking, gericht op de koppeling en bevordering van uitwisselingen van ervaringen en goede werkmethode die afkomstig zijn van de soorten activiteiten die worden ondersteund in het kader van de programma's voor de doelstellingen 1 en 2, het communautaire initiatief Interreg, het communautaire initiatief Urban en van stadsontwikke-

ling, en de toekomstige regionale programma's inzake innovatieve acties.

7. Interreg III C moet ertoe bijdragen dat regionale en andere overheden, al dan niet in gebieden die voor bijstand uit de structuurfondsen in aanmerking komen, interregionale samenwerking gaan zien als een middel om ten behoeve van de ontwikkeling van hun eigen gebieden te putten uit de ervaring van anderen. Op deze manier kan de toegevoegde waarde die individuele bijstandsacties van de structuurfondsen in de diverse regio's genereren, zich over heel Europa verbreiden.
8. De regio's moeten daarom in staat worden gesteld interregionale samenwerking op een meer strategische wijze aan te pakken, zich afvragend hoe de uitwisseling van ervaringen kan worden benut om zwakke punten weg te werken, om de uit regionale programma's getrokken lessen te integreren en tevens om de kwaliteit van de bijstandspakketten van de structuurfondsen, vooral de programma's voor de doelstellingen 1 en 2, te verbeteren. Deelneming door regionale en andere overheden aan Interreg III C moet daarbij zorgen voor een stabielere samenwerkingsstructuur die in de toekomst tot meer en kwalitatief hoogwaardiger gezamenlijke projecten zal leiden en die synergie bewerkstelligt tussen de acties voor de verspreiding van goede werkmethode en de uitwisseling van ervaringen enerzijds, en de „mainstream”-structuurfondsenprogramma's anderzijds.
9. In de richtsnoeren is reeds een programmagestuurde aanpak voor het beheer van Interreg III C in grotere programmagebieden voorgesteld. Het is echter belangrijk dat de hierboven beschreven strategische benadering ertoe leidt dat enige programmering ten uitvoer wordt gelegd binnen programma's op regionaal niveau. De Commissie wenst een gestructureerde en coherente interregionale samenwerking te bevorderen, liever dan een serie eenmalige projecten. In deze mededeling wordt gepreciseerd hoe deze tweetrapsprogrammering in zijn werk zal gaan en welke thema's kunnen worden bestreken.

III. Het juridische kader

10. Artikel 20 van Verordening (EG) nr. 1260/1999 van de Raad van 21 juni 1999 houdende algemene bepalingen inzake de structuurfondsen ⁽²⁾ (hierna: „de algemene verordening”) bepaalt dat de communautaire initiatieven onder andere betrekking kunnen hebben op „grensoverschrijdende, transnationale en interregionale samenwerking ter stimulering van een harmonische, evenwichtige en duurzame ontwikkeling van de ruimtelijke ordening in Europa”.

⁽¹⁾ PB C 143 van 23.5.2000.

⁽²⁾ PB L 161 van 26.6.1999, blz. 1.

11. Volgens de richtsnoeren komt er binnen Interreg III een specifiek onderdeel dat beoogt het regionaal en cohesiebeleid en de instrumenten daarvan doelmatiger te maken door interregionale samenwerking.
12. In deze mededeling wordt de in de richtsnoeren verstrekte informatie verder uitgewerkt en worden de voorstellen van de Commissie voor de verwezenlijking van dat onderdeel uiteengezet.

IV. In het verleden opgedane ervaring

13. Interregionale samenwerking is de laatste jaren een steeds belangrijker deel van het structuurbeleid van de Unie gaan uitmaken. Heel wat projecten voor interregionale samenwerking ⁽¹⁾ zijn momenteel in uitvoering. Aangezien het merendeel daarvan pas in 2002 zal worden voltooid, is het te vroeg om definitieve conclusies over de resultaten te trekken. Duidelijk is echter dat er veel belangstelling is getoond voor deze projecten en de algemene opvatting is dat zij van groot politiek belang zijn. Alle Europese regio's worden geconfronteerd met sociaal-economische problemen en in het bijzonder met de gevolgen van de mondialisering van de economie. Projecten voor interregionale samenwerking hebben hen geholpen deze nieuwe uitdagingen aan te nemen door hun de mogelijkheid te bieden te putten uit de ervaring van andere regio's met vergelijkbare problemen en naar gemeenschappelijke oplossingen te zoeken.
14. Voortbouwend op de gunstige resultaten van interregionale samenwerking, wenst de Commissie een meer strategische benadering, zoals beschreven in paragraaf II van deze mededeling, te bevorderen. Een meer programmagestuurde aanpak zal volgens de Commissie de coherentie versterken, niet alleen bij de interregionale samenwerking zelf maar bij het Interreg III-initiatief als geheel. Bovendien zal een programma-aanpak helpen om de toezicht- en evaluatieprocessen te verbeteren en om de administratieve procedures op het gebied van de uitvoering van de projecten te vereenvoudigen.

V. In aanmerking komende regio's

15. Het gehele grondgebied van de Europese Unie komt in aanmerking voor cofinanciering van Interreg III C-acties uit het EFRO.

VI. Deelneming door derde landen

16. De Commissie acht een zo ruim mogelijke participatie van derde landen, en met name van de kandidaat-lidstaten, wenselijk. Daarom moet bij het selectieproces passende aandacht worden besteed aan de vraag of er partners uit derde landen bij Interreg III C-acties kunnen worden betrokken.
17. De financiering voor partners uit derde landen kan afkomstig zijn uit hun eigen middelen of eventueel van het relevante financieringsinstrument van de Europese Unie (bijvoorbeeld Phare, Tacis, Cards, Meda, EOF) in overeenstemming met de regels die in het kader van elk van die instrumenten van toepassing zijn.

18. Artikel 20 van de algemene verordening bepaalt meer in het bijzonder dat „passende aandacht moet worden besteed [...] aan een betere coördinatie met de programma's Phare, Tacis en Meda”. Omdat coördinatie in het verleden moeizaam is gebleken, zulks door de effecten van verschillen tussen de onderscheiden administratieve methoden en financiële verordeningen, heeft de Commissie besloten voor een betere onderlinge samenhang te zorgen. De herziening van het Phare-programma levert hiervan een eerste voorbeeld: de maatregelen die zijn genomen om de administratie te decentraliseren, moeten de regio's in de toekomst een meer proactieve rol bezorgen en zo hun betrokkenheid bij Interreg vergemakkelijken ⁽²⁾.

19. De reis- en verblijfkosten van partners van buiten de Europese Unie kunnen subsidiabele kosten van een actie zijn indien de vergadering of het seminar waarop zij betrekking hebben, plaatsvindt in de Europese Unie en deel uitmaakt van een goedgekeurde actie.

VII. Deelneming door eilandregio's en ultraperifere regio's

20. Overeenkomstig punt 19 van de Interreg III-richtsnoeren dient bijzondere aandacht uit te gaan naar de deelneming van eilandregio's en ultraperifere regio's aan de acties voor interregionale samenwerking. Deze deelneming dient bijgevolg voorrang te krijgen in het kader van het selectieproces.

VIII. Themagroepen voor samenwerking

21. Zoals gezegd, is de Commissie van mening dat acties voor interregionale samenwerking kunnen bijdragen aan de inspanningen die met de programma's van het mainstreambeleid en van de communautaire initiatieven worden geleverd om de cohesie te verbeteren en de concurrentiepositie van de regio's te versterken. Interreg III C moet dan ook worden gezien als een instrument ter bevordering van interregionale samenwerking in Europa bij de soorten activiteiten die worden ondersteund via het nieuwe regionale en cohesiebeleid ⁽³⁾, bij de programma's voor de doelstellingen 1 en 2 van de structuurfondsen en bij de Interreg-programma's, en voorts bij het communautaire initiatief Urban en de activiteiten inzake stadsontwikkeling en bij de regionale programma's inzake innovatieve acties, waardoor Interreg III C een algehele verbetering op deze terreinen zal helpen bewerkstelligen en het regionale beleid van de Europese Unie als geheel een meerwaarde zal bezorgen.
22. Vertrekkende van dit uitgangspunt, worden voor de interregionale samenwerking in de periode 2000-2006 de volgende vijf themagroepen aangewezen:
 - a) *Interregionale samenwerking betreffende activiteiten die worden ondersteund in het kader van de doelstellingen 1 en 2 van de structuurfondsen*

Van de middelen van de Structuurfondsen wordt 94 % besteed via de mainstream-programma's in het kader

⁽¹⁾ Waaronder innovatieve acties van de structuurfondsen (RIS/RITTS, Risi, Terra, Recite, Ecos-Ouverture, projecten voor stadsontwikkeling, enz.) en projecten in het kader van het programma „Bevordering van innovatie en stimulering van deelneming van het MKB” (1998-2002) van het Vijfde OTO-kaderprogramma.

⁽²⁾ Mededeling van de Commissie C(2000) 3103.

⁽³⁾ Zie de mededeling van de Commissie „De structuurfondsen, het Cohesiefonds en de coördinatie ervan — Richtlijnen voor programma's in de periode 2000-2006”, COM(1999) 344 def. van 1 juli 1999.

van de doelstellingen. Doorgaans betreffen deze uitgaven echter vooral het regionale niveau en momenteel zijn de mogelijkheden voor de uitwisseling van informatie en ervaringen met andere regio's in Europa beperkt. Met deze themagroep wordt beoogd dit probleem aan te pakken door bevordering van rechtstreekse samenwerking tussen overheden of daarmee gelijk te stellen instanties in heel Europa met betrekking tot de soorten projecten die via de programma's voor de doelstellingen 1 en 2 worden ondersteund.

De partners hoeven hun werkgebied niet in een regio van doelstelling 1 of 2 te hebben, maar moeten wel zijn (of belangstelling hebben om te worden) betrokken bij de soorten activiteiten waarvoor via de programma's van de doelstellingen 1 en 2 steun wordt verleend. Bij de acties kan het gaan om de uitwisseling van ervaringen in het algemeen of om de verspreiding van de resultaten van geslaagde projecten.

- b) *Interregionale samenwerking tussen overheden of daarmee gelijk te stellen instanties die bij andere Interreg-programma's betrokken zijn*

Het doel van deze themagroep is de uitwisseling van ervaringen en het opzetten van netwerken door grensregio's, respectievelijk door transnationale gebieden mogelijk te maken. Daarbij kan worden gedacht aan samenwerking op het gebied van grensoverschrijdende en transnationale activiteiten in gevallen waarin samenwerking op ruimere schaal nuttig zou zijn. Ook acties die zich toespitsen op het uitvoerende aspect van Interreg-programma's (bijvoorbeeld netwerking tussen meerdere secretariaten om procedures en operationele structuren te bekijken) zijn mogelijk.

Deze themagroep betreft uitsluitend overheden of daarmee gelijk te stellen instanties die bij nieuwe of eerdere Interreg-programma's betrokken zijn of waren.

- c) *Interregionale samenwerking op het gebied van stadsontwikkeling*

Stadsontwikkeling is momenteel een van de hoofdthema's bij het regionale beleid in Europa. De Commissie is van mening dat naast de gerichte acties die in het kader van het communautaire initiatief Urban en van de mainstream-programma's voor de doelstellingen worden ondersteund, ook ruimere samenwerkingsacties rond stadsontwikkelingsthema's dienen te worden bevorderd. Daarom zullen bij deze themagroep stimulansen worden gegeven voor de verspreiding van stadsontwikkelingsmethoden via concrete acties voor de uitwisseling van ervaringen, waaronder goede ideeën voor de praktische uitvoering, en voor de verspreiding van project-ideeën en -resultaten.

Alle steden en stedelijke gebieden, met inbegrip van kleine en middelgrote steden, komen voor deze themagroep in aanmerking. Er moet evenwel voorrang worden gegeven aan voorstellen waarbij minstens één stad/stedelijk gebied is betrokken die/dat bijstand in het kader van een structuurfondsenprogramma ontvangt.

- d) *Interregionale samenwerking tussen regio's die werken met één of meerdere van de drie thema's voor de regionale innovatieve acties in de periode 2000-2006* ⁽¹⁾

De drie prioriteiten voor de innovatieve acties in de periode 2000-2006 zijn:

- regionale economie gebaseerd op kennis en technologische innovatie;
- e-EuropeRegio: de informatiemaatschappij en regionale ontwikkeling;
- regionale identiteit en duurzame ontwikkeling.

Elk regionaal programma inzake innovatieve acties zal een in onderling overleg tussen de verschillende regionale deelnemers ontwikkelde strategie voor de vaststelling van innovatieve maatregelen bevatten. Deze strategie vormt het kader voor de uitvoering van de afzonderlijke projecten, voor de overdracht van resultaten op programma's van de doelstellingen 1 of 2 in de betrokken regio die door het EFRO worden medegefinancierd, en voor de uitwisseling van ervaringen tussen regio's. De strategie kan betrekking hebben op één van de drie prioriteiten of op een combinatie daarvan, om zo volledig mogelijk aan de behoeften van elke regio tegemoet te komen.

Op basis van de inhoud van hun eigen programma's inzake innovatieve acties, kunnen de regio's samenwerkingsacties voorstellen om succesvolle projectideeën naar andere regio's over te hevelen en daar uit te voeren.

Omdat steun voor acties inzake netwerkvorming kan worden verleend in het kader van de regionale programma's inzake innovatieve acties en van het programma „Bevordering van innovatie en stimulering van deelneming van het MKB” ⁽²⁾, kan via Interreg III C geen steun worden verleend voor netwerkvorming binnen deze themagroep zoals aangegeven in punt 26, onder c).

- e) *Andere onderwerpen die zich lenen voor interregionale samenwerking*

De Commissie vestigt de aandacht op een aantal andere belangrijke onderwerpen die in het kader van Interreg III C aan bod zouden kunnen komen, zoals samenwerking wat maritieme en kustthema's betreft, samenwer-

⁽¹⁾ Zoals omschreven in de mededeling van de Commissie „De regio's in de nieuwe economie” — Richtlijnen voor de innovatieve acties van het EFRO 2000-2006 (COM(2001) 60).

⁽²⁾ Het programma „Bevordering van innovatie en stimulering van deelneming van het MKB” ondersteunt de vorming van netwerken van regio's die regionale innovatiestrategieën ontwikkelen. De activiteiten in het kader van dit programma worden zo opgezet dat zij complementair zijn met Interreg III C en met het programma „Regionale innovatieve acties voor 2000-2006”.

king inzake ruimtelijke ordening, samenwerking rond specifieke thema's van eilandregio's en ultraperifere regio's, samenwerking om tot oplossingen voor natuurrampen of door de mens veroorzaakte catastrofes te komen en samenwerking om de economische gevolgen van handicaps zoals een geringe bevolkingsdichtheid of een bergachtige omgeving te verzachten.

Ook andere onderwerpen lenen zich voor deze interregionale samenwerking. Daarbij kan onder meer worden gedacht aan de onderwerpen die worden genoemd in punt 19 van de richtsnoeren, namelijk onderzoek en technologische ontwikkeling en het midden- en kleinbedrijf, de informatiemaatschappij, toerisme, cultuur en werkgelegenheid, ondernemerschap en het milieu.

IX. Indiening en inhoud van programma's

23. De programmagebieden voor Interreg III C zijn benoemd in bijlage A.
24. De programma's voor Interreg III C zullen worden uitgewerkt in de vorm van een operationeel programma van een communautair initiatief en de inhoud ervan moet zo veel mogelijk overeenkomen met de in artikel 19, lid 3, van de algemene verordening opgenomen beschrijving van enkelvoudige programmeringsdocumenten, aangepast aan de specifieke behoeften en omstandigheden van interregionale samenwerking. Voorstellen voor interregionale samenwerking in het kader van Interreg III C moeten door de betrokken lidstaten bij de Commissie worden ingediend in de vorm van een programma. De aan een programma deelnemende lidstaten moeten de beheersautoriteit, de betalingsautoriteit en het (gemeenschappelijk) technisch secretariaat aanwijzen en zorgen voor een duidelijke verdeling van de taken en verantwoordelijkheden (overeenkomstig punt 25 van de richtsnoeren).

Gezien de ervaring die reeds is opgedaan door secretariaten voor Interreg transnationale programma's (onderdeel B), lijkt het logisch die secretariaten ook te laten fungeren als de secretariaten voor de Interreg interregionale programma's. De secretariaten dienen te zijn gevestigd op een plaats in de geografische nabijheid van de betrokken beheersautoriteit.

De Commissie zal voorzover mogelijk verzekeren dat de secretariaten op een homogene manier de programmaprocedures en de behandeling van de actieaanvragen zullen opvolgen. De Commissie zal op dit gebied coördinerend steun verlenen.

Voor elk programma moeten een toezichtcomité en een stuurgroep worden opgericht overeenkomstig het bepaalde in de algemene verordening en de richtsnoeren voor Interreg III. Het toezichtcomité kan eventueel de taken van de stuurgroep vervullen. In het comité dienen normaliter vertegenwoordigers van alle lidstaten die in hun geheel of gedeeltelijk tot het programmagebied behoren, zitting te hebben.

Elke lidstaat moet een deel van zijn financiële toewijzing voor Interreg III C beschikbaar stellen voor elk III C-programma waaraan hij deelneemt. De Commissie beveelt aan dat een lidstaat die aan meer dan één programma in het

kader van Interreg III C deelneemt, zijn toewijzing over elk programma verdeelt naar evenredigheid van het aantal inwoners dat hij in elk programmagebied heeft.

De Commissie zal bij de goedkeuring van elk programma één enkele financiële bijdrage uit het EFRO toekennen zonder deze over de lidstaten te verdelen.

In bijlage B is aangegeven wat de inhoud van elk programma voor Interreg III C moet zijn.

In de programma's of prioriteiten die betrekking hebben op Interreg III C, moeten alle in paragraaf VIII van deze mededeling genoemde themagroepen zijn opgenomen om alle belangstellende partijen een volledig scala van mogelijkheden voor interregionale samenwerking te bieden.

25. De wijze waarop Interreg III C wordt uitgevoerd, moet verenigbaar zijn met het beleid dat de Gemeenschap voert op de overige terreinen zoals onderzoek, de informatiemaatschappij, ondernemingen, vervoer, energie, het milieu, plattelandsontwikkeling (gemeenschappelijk landbouwbeleid), gelijke kansen en mededinging. Hierop wordt nader ingegaan in de richtsnoeren van de Commissie voor de programma's in de periode 2000-2006⁽¹⁾. Acties kunnen niet tegelijk ook via andere communautaire financieringsinstrumenten voor intern beleid worden gesubsidieerd.

X. Soorten acties

26. In het kader van programma's voor Interreg III C kan financiële steun worden verleend voor drie soorten acties zoals hierna nader omschreven. De lidstaten kunnen besluiten om voor de partners bij een actie hetzelfde steunpercentage of verschillende steunpercentages toe te passen. De maximale steunpercentages die zijn vastgesteld bij artikel 29, lid 3, van de algemene verordening, moeten evenwel in acht worden genomen.

- a) Regionale kaderactie: Een regionale kaderactie heeft tot doel binnen een groep regio's ervaringen op het gebied van methodologie en projectactiviteiten uit te wisselen. Het gaat erom de partners te voorzien van een duidelijke strategische benadering van interregionale samenwerking die hen in staat zal stellen een uitwisselings- en leerproces te ontwikkelen dat over de lange termijn verder kan uitgroeien. Elke regionale kaderactie dient betrekking te hebben op een beperkt scala van onderwerpen die relevant zijn voor de deelnemende regio's, om zo een betere integratie van de activiteiten inzake interregionale samenwerking in de economische, sociale en ruimtelijke ontwikkeling van die regio's te garanderen.

Een regionale kaderactie dient een beperkt aantal kleinere projecten te omvatten. Elke regionale kaderactie moet worden voorbereid door een groep van regionale overheden of daarmee gelijk te stellen regionale instanties in een aantal regio's van minimum drie landen waarvan ten minste twee lidstaat zijn. De regionale kaderactie moet door een leidende partner namens de groep worden ingediend bij de beheersautoriteit van het programma voor het gebied waar de leidende partner is gevestigd.

⁽¹⁾ Mededeling van de Commissie „De structuurfondsen, het Cohesiefonds en de coördinatie ervan — Richtlijnen voor programma's in de periode 2000-2006”, COM(1999) 344 def. van 1 juli 1999.

Elke deelnemende partner moet door een regionaal partnerschap worden ondersteund. Het is de bedoeling dat het regionale partnerschap bestaat uit de overheden en organisaties in elke regio die een rol kunnen spelen in de regionale kaderactie.

Een regionale kaderactie dient de volgende gegevens te bevatten:

- een strategie voor interregionale samenwerking tussen de deelnemende regio's;
- de doelstellingen en de verwachte resultaten van de actie;
- informatie over toespitsing van de actie op een beperkt aantal onderwerpen waarvoor samenwerking in hoge mate gerechtvaardigd is;
- een beschrijving van de soorten projecten die via de regionale kaderactie zullen worden ondersteund;
- het aantal partners en andere deelnemers;
- de verdeling van de financiële middelen over de partners (maximaal 40 % voor de leidende partner);
- de bijdragepercentages;
- de beoordelingscriteria voor de interne goedkeuring van projecten.

Een uitvoeriger lijst van de eisen waaraan een regionale kaderactie moet voldoen, is opgenomen in bijlage C.

Aangezien het bij de regionale kaderactie om een nieuw soort actie gaat, beveelt de Commissie aan dat geen enkele regio aan meer dan twee dergelijke acties in het kader van Interreg III C deelneemt totdat de herzieningen van de programma's halverwege de looptijd zijn voltooid.

De totale EFRO-bijdrage voor een regionale kaderactie kan normaliter tussen 500 000 EUR en 5 miljoen EUR bedragen. Bijlage D bevat indicatieve beoordelingscriteria voor regionale kaderacties.

Bij elk Interreg III C-programma dient van de financiële middelen die ervoor beschikbaar zijn, een indicatief percentage van 50 tot 80 % te worden bestemd voor regionale kaderacties.

Regionale kaderacties kunnen betrekking hebben op alle in punt 22 beschreven themagroepen.

- b) Afzonderlijk project voor interregionale samenwerking: Beoogd wordt ervaringen op het gebied van methodologie

en projectactiviteiten uit te wisselen. Het doel is niet louter kennisoverdracht, maar echte samenwerking bij de uitvoering van verschillende delen van het project, waardoor voor de projectpartners en andere deelnemers een belangrijke meerwaarde ontstaat. De overbrenging van projectresultaten van een regio naar een andere regio met een duidelijke impact in de ontvangende regio zou één concreet effect van een dergelijk project zijn.

Bij een project dienen partners betrokken te zijn uit minimum drie landen waarvan ten minste twee lidstaat zijn. Er kan maximaal 40 % aan de leidende partner worden betaald en de totale EFRO-bijdrage kan normaliter tussen 200 000 EUR en 1 miljoen EUR bedragen.

Bij elk Interreg III C-programma dient van de financiële middelen die ervoor beschikbaar zijn, een indicatief percentage van 10 tot 30 % te worden bestemd voor afzonderlijke projecten voor interregionale samenwerking.

Afzonderlijke projecten voor interregionale samenwerking kunnen betrekking hebben op alle in punt 22 beschreven themagroepen.

- c) Netwerken: Het gaat er hier om de verschillende regio's binnen en buiten de Europese Unie met elkaar in verbinding te brengen wat de uitvoeringsmethoden voor en de ontwikkeling van projecten betreft.

Alleen kosten die betrekking hebben op activiteiten zoals seminars, gegevensbanken, studiereizen en de uitwisseling van personeel, waarbij al deze activiteiten de uitwisseling van ervaringen en het doorgeven van expertise tot doel moeten hebben, kunnen in aanmerking worden genomen. Daarbij moet deze netwerkvorming concrete resultaten opleveren die geëvalueerd en verspreid kunnen worden. Voor alle activiteiten in het kader van netwerkvorming dient er een gedetailleerd werkprogramma te zijn waarin is aangegeven welke taken moeten worden uitgevoerd en welke resultaten worden verwacht.

Bij elk Interreg III C-programma moet van de financiële middelen die ervoor beschikbaar zijn, een indicatief percentage van 10 tot 20 % voor netwerken worden bestemd.

Bij een netwerk moeten partners zijn betrokken uit ten minste vijf landen, waarvan er ten minste drie lidstaten moeten zijn. De EFRO-bijdrage kan normaliter tussen 200 000 EUR en 1 miljoen EUR bedragen. Alle steun wordt betaald aan en beheerd door de leidende partner van het netwerk.

Netwerkvorming kan betrekking hebben op alle in het vorenstaande punt 22 beschreven themagroepen met uitzondering van de themagroep als bedoeld in punt 22, onder d), waarvoor, zoals gezegd, andere subsidie-mogelijkheden voor netwerkvorming bestaan.

27. Voor regionale kaderacties moeten de partners regionale overheden of daarmee gelijk te stellen regionale instanties zijn.

Bij individuele samenwerkingsprojecten, netwerken en via een regionale kaderactie gefinancierde projecten moeten de partners overheden of daarmee gelijk te stellen instanties zijn die beschikken over de vereiste capaciteit om de administratie en het financiële beheer van overheidsmiddelen te voeren. Als voorbeeld kunnen onder meer worden genoemd regionale overheden, stedelijke overheden (vooral voor de themagroep „stadsontwikkeling”) en gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen die de nodige bevoegdheid hebben om overheidsmiddelen te beheren. Ook privé-partners kunnen deelnemen aan projecten die via een regionale kaderactie gefinancierd zijn, mits de betrokken overheid de nodige garanties ter verzekering van een goed beheer van de overheidsmiddelen geeft.

28. Binnen elk programma moet ten minste 75 % van de EFRO-toewijzing worden gebruikt ter ondersteuning van acties met ten minste één partner die niet is gevestigd in het gebied dat onder het programma valt ⁽¹⁾.

Regionale kaderacties, afzonderlijke projecten voor interregionale samenwerking en netwerken kunnen slechts in het kader van één Interreg III-programma worden gefinancierd. Om te voorkomen dat soortgelijke acties door dezelfde groep partners tegelijkertijd worden ingediend in het kader van verschillende programma's met een verschillende leidende partner, zal een gemeenschappelijke gegevensbank worden opgezet.

XI. Financieel en administratief beheer van de programma's

29. De Interreg III C-programma's moeten worden uitgevoerd met inachtneming van dezelfde voorschriften en voorwaarden als die welke gelden voor de programma's in het kader van de onderdelen A en B van Interreg III, waarbij wel terdege rekening moet worden gehouden met de specifieke kenmerken van onderdeel C. Met name moet er een duidelijke verdeling van de verantwoordelijkheden inzake het beheer, de betalingen, de controle en de selectie van de projecten komen, waarbij de administratieve en de financiële taken dienen te worden geregeld.
30. In elk programma moet een beschrijving zijn opgenomen van een systeem voor financieel beheer dat het mogelijk maakt bedragen uit het EFRO (en bij voorkeur ook uit de respectievelijke nationale medefinancieringsbronnen) naar een enkele rekening voor elk programma over te maken en deze financiële middelen snel en op doorzichtige wijze door te betalen aan de eindbegunstigden. Hiertoe kan in de gezamenlijke regelingen een overeenkomst worden opgenomen tussen de verschillende overheden van de landen die aan het programma deelnemen.
31. Elke lidstaat zal een lichaam aanduiden, verantwoordelijk voor de financiële controle van de partners die in hun land

gevestigd zijn en die deelnemen aan een Interreg III C-actie. Ieder lichaam zal van de respectievelijke beheersautoriteit van elk programma gedetailleerde informatie ontvangen over die deelnemende partners die zich in hun lidstaat bevinden.

32. In elk programma moeten tevens de specifieke regelingen en procedures voor het beheer van en de controle op het programma worden beschreven met vermelding van de verschillende verantwoordelijkheden inzake het financiële beheer, de betalingen en de controle, waarbij een en ander in overeenstemming moet zijn met de artikelen 38 en 39 van de algemene verordening.

XII. Financieel en administratief beheer van de acties

33. De (door de partners zelf te kiezen) leidende partner dient de actie in bij de beheersautoriteit van het programma voor het gebied waar hij is gevestigd. De vestigingsplaats van de overige partners is dus niet van invloed op de keuze van de beheersautoriteit waarbij het voorstel wordt ingediend. De medefinanciering van een geselecteerde actie gebeurt volledig uit de middelen voor het programma in het kader waarvan het voorstel in ontvangst is genomen.
34. Voor Interreg III C-programma's zijn de relaties tussen de Commissie, de lidstaten en de beheers- en betalingsautoriteiten dezelfde als voor andere door de structuurfondsen gesteunde programma's (zie onder meer de artikelen 9, 34, 38 en 39 van de algemene verordening). Nadere bijzonderheden zijn ook te vinden in de ontwerp-verordening tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1260/1999 inzake de beheers- en controlesystemen voor de toegekende bijstand uit de structuurfondsen.
35. De partners bij regionale kaderacties zullen regionale overheden of daarmee gelijk te stellen regionale instanties zijn, waarbij een van hen als leidende partner zal fungeren. De leidende partner is verantwoordelijk voor het samenvoegen van de betalingsaanvragen van de overige partners en voor de indiening van een enkele betalingsaanvraag bij de betalingsautoriteit van het programma. Op verzoek van de leidende partner kan de betalingsautoriteit rechtstreeks betalingen verrichten aan de partners in de regionale kaderactie. De partners zijn dan verantwoordelijk voor de uitbetaling aan de projectdeelnemers in hun regio. Elke partner draagt de verantwoordelijkheid voor het financiële beheer, de betalingen en de controle in zijn eigen regio.
36. De partners bij een afzonderlijk project voor interregionale samenwerking zullen overheden of daarmee gelijk te stellen publiekrechtelijke instanties zijn waarbij één van hen als leidende partner fungeert. De financiële middelen voor een afzonderlijk project voor interregionale samenwerking worden toegekend aan de leidende partner en de betalingen gebeuren uitsluitend aan de leidende partner. De leidende partner is verantwoordelijk voor de verdeling van de betaalde bedragen over de andere partners bij het project.

⁽¹⁾ Dit geeft eilanden en ultraperifere regio's de mogelijkheid om onderling samen te werken binnen hetzelfde programmegebied.

37. In het geval van netwerken worden de financiële middelen toegekend aan de voor het netwerk verantwoordelijke organisatie en gebeuren betalingen uit de programmamiddelen uitsluitend aan de verantwoordelijke organisatie. Deze organisatie, die een regionale of andere overheid of een daarmee gelijk te stellen instantie zal zijn, zal de volledige verantwoordelijkheid dragen voor het financiële beheer van de actie inzake netwerkvorming. Zij zal de op het netwerk betrekking hebbende kostenvergoedingen voor seminaries, conferenties, websites, gegevensbanken, studiereizen, uitwisseling van personeel en (reis)kosten die verband houden met de uitwisseling van ervaringen, enz. rechtstreeks aan de deelnemers betalen.

De partners bij een actie die in het kader van Interreg III C wordt gesubsidieerd, dienen zich af te vragen of het geen goede zaak zou zijn een overeenkomst over hun wederzijdse financiële en juridische verantwoordelijkheden te sluiten waarin ook de taken en verantwoordelijkheden van de leidende partner worden omschreven.

XIII. Technische hulp in het kader van Interreg III C-programma's

38. Regelingen betreffende technische hulp in het kader van de Interreg III C-programma's moeten in overeenstemming zijn met de voorschriften en voorwaarden inzake subsidiabiliteit van de kosten van technische hulp zoals vastgesteld in regel nr. 11 van Verordening (EG) nr. 1685/2000 van de Commissie ⁽¹⁾ met betrekking tot de subsidiabiliteit van de uitgaven voor door de structuurfondsen medegefinancierde verrichtingen.

⁽¹⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 39.

XIV. Toezicht en evaluatie

39. Elk programma dient een beschrijving van de systemen voor het gezamenlijke toezicht en de gezamenlijke evaluatie te bevatten waarin ook de rol van het Toezichtcomité wordt uiteengezet (zie punt 28 van de richtsnoeren); overeenkomstig artikel 36, lid 1, van de algemene verordening moeten de bevoegde overheden toezichtindicatoren definiëren met het oog op het verzamelen van gegevens voor het toezicht en met het oog op de voorbereiding van de evaluaties.

40. Alle programma's zullen overeenkomstig artikel 42 van de algemene verordening worden onderworpen aan een evaluatie halverwege de looptijd. In het licht van de resultaten van deze evaluaties kan de Commissie wijzigingen voorstellen in de subsidiabele themagroepen voor interregionale samenwerking.

Andere aangelegenheden

41. Alle correspondentie met betrekking tot deze mededeling, met inbegrip van de ontwerp-programma's, dient te worden gericht aan:

De heer Guy Crauser
Directeur-generaal
Directoraat-generaal Regionaal Beleid
Europese Commissie
Wetstraat 200
B-1049 Brussel.

BIJLAGE A

PROGRAMMAGEBIEDEN

Programma	Lidstaat	In aanmerking komende regio's
ZUIDELIJKE ZONE	Italië	Piemonte, Lombardia, Liguria, Toscana, Umbria, Lazio, Campania, Sardegna, Basilicata, Calabria, Sicilia, Valle d'Aosta
	Griekenland	Dytiki Ellada, Peloponnisos, Voreio Aigaio, Notio Aigaio, Kriti, Ionia Nisia, Sterea Ellada, Attiki
	Portugal	Gehele land
	Spanje	Gehele land
	Frankrijk	Midi-Pyrénées, Limousin, Auvergne, Aquitaine, Languedoc-Roussillon, Poitou-Charentes, PACA, Rhône-Alpes, Corse, Guyane, Guadeloupe, Martinique, Réunion
	Verenigd Koninkrijk	Gibraltar

Programma	Lidstaat	In aanmerking komende regio's
NOORDWESTELIJKE ZONE	Frankrijk	Nord-Pas de Calais, Picardie, Haute-Normandie, Île de France, Basse-Normandie, Centre, Champagne-Ardenne, Lorraine, Bourgogne, Alsace, Franche-Comté, Bretagne, Pays de la Loire
	België	Gehele land
	Nederland	Gehele land
	Luxemburg	Gehele land
	Duitsland	Nordrhein-Westfalen, Hessen, Rheinland-Pfalz, Saarland, Baden-Württemberg
	Verenigd Koninkrijk	Gehele land (uitgezonderd Gibraltar)
	Ierland	Gehele land
NOORDOOSTELIJKE ZONE	Denemarken	Gehele land
	Duitsland	Niedersachsen, Schleswig-Holstein, Hamburg, Bremen, Mecklenburg-Vorpommern
	Zweden	Gehele land
	Finland	Gehele land
OOSTELIJKE ZONE	Oostenrijk	Gehele land
	Duitsland	Bayern, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Berlin, Brandenburg, Thüringen
	Italië	Friuli-Venezia Giulia, Veneto, Trentino-Alto Adige, Emilia-Romagna, Puglia, Molise, Abruzzo, Marche
	Griekenland	Anatoliki Makedonia, Thraki, Kentriki Makedonia, Dytiki Makedonia, Thessalia, Ipeiros

BIJLAGE B

In een Interreg III C-programma te verstrekken informatie

Interreg III C-programma's moeten worden uitgewerkt in de vorm van een operationeel programma in het kader van het communautaire initiatief en de inhoud ervan dient zo veel mogelijk overeen te komen met die van een enkelvoudig programmeringsdocument (zoals beschreven in artikel 19, lid 3, van de algemene verordening), aangepast aan de specifieke behoeften en omstandigheden bij interregionale samenwerking. Elk aldus opgesteld programma moet bij de Commissie worden ingediend door de nationale overheden van de bij dat programma betrokken lidstaten.

— Doelstellingen van het programma

De algemene doelstellingen zijn gemeenschappelijk voor alle programma's (zie punt 6). De geografische werkingssfeer van acties in het kader van programma's van onderdeel C blijft niet tot een afzonderlijk programmagebied beperkt, maar omvat de gehele Europese Unie.

— In aanmerking komend gebied

De samenwerking wordt niet beperkt tot partners in hetzelfde programmagebied. Een project kan echter alleen dan in het kader van een programma worden ingediend, als de „leidende partner” van dit project is gevestigd in dit programmagebied, hoewel de partners ook van buiten dat programmagebied kunnen komen (zie bijlage A).

— **Inhoud van het programma**

Anders dan bij Interreg III A en III B bevatten Interreg III C-programma's geen prioriteiten of maatregelen. Er zijn slechts twee soorten posten, „acties” en „technische hulp”, waarbij de acties worden onderverdeeld zoals hierna is aangegeven.

— De drie **soorten acties** zijn gemeenschappelijk voor alle programma's (punt 26):

- a) regionale kaderacties;
- b) afzonderlijke projecten voor interregionale samenwerking;
- c) netwerken.

— Alle **themagroepen voor samenwerking** worden opgenomen in alle programma's (zie punt 22):

- a) interregionale samenwerking betreffende in het kader van de doelstellingen 1 en 2 van de structuurfondsen ondersteunde activiteiten;
- b) interregionale samenwerking tussen overheden of daarmee gelijk te stellen instanties die zijn betrokken bij andere Interreg-programma's;
- c) interregionale samenwerking op het gebied van stadsontwikkeling;
- d) interregionale samenwerking tussen regio's die werken met de drie thema's voor de regionale innovatieve acties in de periode 2000-2006;
- e) andere onderwerpen die zich lenen voor interregionale samenwerking.

Rond deze themagroepen kan worden gewerkt bij elke soort actie als hierboven bedoeld, met deze uitzondering dat netwerken geen financiële steun kunnen krijgen onder themagroep d). Acties die in het kader van deze themagroepen worden gepresenteerd, kunnen zich toespitsen op een scala van onderwerpen die zich lenen voor interregionale samenwerking.

— **Belangrijkste doelgroepen**

— **Naleving van de communautaire regelgeving**

— **Voorlichtings- en publiciteitsmaatregelen**

— **Een indicatief financieringsplan** dat geen uitsplitsing per lidstaat, maar wel een uitsplitsing per jaar bevat. Er zullen slechts twee posten in dit plan zijn: „acties” (verdeeld met inachtneming van de percentages die in punt 26 voor elke soort actie zijn vermeld) en „technische hulp”. De technische hulp wordt in twee categorieën gesplitst overeenkomstig subsidiabiliteitsregel nr. 11 ⁽¹⁾:

— **Voorzieningen voor de tenuitvoerlegging van het programma** (zie de punten 29 tot en met 31, 33 en 38):

- a) een beheersautoriteit;
- b) een betalingsautoriteit;
- c) een gemeenschappelijk technisch secretariaat;
- d) een toezichtcomité (en zo nodig een stuurgroep);
- e) een beschrijving van de regelingen voor het beheer van het programma, met inbegrip van een beschrijving van de verantwoordelijkheden en de systemen op het gebied van het gezamenlijke toezicht en de gezamenlijke evaluatie;
- f) een beschrijving van het systeem voor het financiële beheer, de betalingen en de controle. Dit systeem moet het mogelijk maken bedragen uit het EFRO (en bij voorkeur ook uit de respectieve nationale medefinancieringsbronnen) naar een enkele rekening voor elk programma over te maken en deze financiële middelen snel en op doorzichtige wijze aan de eindbegunstigden door te betalen;
- g) informatie over de voor technische hulp benodigde middelen, verdeeld overeenkomstig subsidiabiliteitsregel nr. 11.

Een voorstel voor een programma-complement, onderworpen aan de goedkeuring van het toezichtcomité, moet ter informatie en indien mogelijk parallel met het ingediende programma aan de Commissie gestuurd worden. Het programma-complement moet de normaal vereiste informatie van een programma-complement bevatten, voorzover deze informatie relevant is voor de interregionale samenwerking. Dit houdt een beschrijving in van de mechanismen en procedures voor de gezamenlijke selectie van de acties en ook indicatieve beoordelingscriteria voor de acties, die normaal gezien gemeenschappelijk zouden moeten zijn voor alle programma's (zie bijlage D). In dit stadium zal niet worden verlangd dat gekwantificeerde toezichtindicatoren worden gepresenteerd. Deze laatste zullen echter moeten worden ontwikkeld zodra een voldoende groot aantal aanvragen is goedgekeurd en zullen in elk geval moeten worden meegedeeld in het jaarlijks verslag.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1685/2000 met betrekking tot de subsidiabiliteit van de uitgaven voor door de structuurfondsen medefinancierde verrichtingen (PB L 193 van 29.7.2000, blz. 39).

BIJLAGE C

In voorstellen voor een regionale kaderactie te verstrekken informatie

In voorstellen voor een regionale kaderactie moet de navolgende informatie zijn opgenomen om de stuurgroep voor het programma te helpen bij het nemen van beslissingen over bijdragen uit de EFRO-middelen voor dergelijke acties. De voorstellen mogen in de regel niet langer zijn dan 20 tot 25 bladzijden.

Inleiding

Een beknopte beschrijving van de regio's met vermelding van hun specifieke sterke en zwakke punten en van de kansen en bedreigingen voor de ontwikkeling van deze regio's.

Inhoud

Een beschrijving van de voorgestelde actie met vermelding van de werkingssfeer, ook in geografisch opzicht, de specifieke doelstellingen, de looptijd en de samenstelling van het bij de voorbereiding van het voorstel voor een regionale kaderactie betrokken partnerschap.

- Doelstellingen en verwachte resultaten (zo mogelijk gekwantificeerd);
- een beschrijving van de interregionale strategie ter bevordering van de samenwerking, die moet zijn toegespitst op een beperkt aantal onderwerpen;
- de onderwerpen voor samenwerking;
- een beschrijving van de te subsidiëren soorten projecten (studies, proefprojecten, strategische planning, deelneming aan netwerken, enz.);
- het aantal partners en andere deelnemers;
- de verdeling van de financiële middelen over de regio's (maximaal 40 % voor de leidende partner) en de motivering van deze verdeling en van het totale budget;
- een gedetailleerd werkplan en tijdschema voor de tenuitvoerlegging van de actie;
- een beschrijving van de potentiële invloed van de regionale kaderactie op andere door het EFRO medegefinancierde structuurfondsenprogramma's;
- de verenigbaarheid en de synergie met de andere takken van communautair beleid;
- indicatieve criteria voor de selectie van de projecten;
- de procedures en voorwaarden voor aanvragen van potentiële begunstigden;
- de belangrijkste doelgroepen.

Beheer en tenuitvoerlegging

In deze paragraaf moeten ook de regelingen zijn opgenomen voor de samenwerking tussen de voor de voorbereiding en tenuitvoerlegging van de voorgestelde actie verantwoordelijke regionale overheden en de beheersautoriteiten voor de andere door het EFRO medegefinancierde structuurfondsenprogramma's.

- Door de partners aangewezen leidende partner, die fungeert als de beheersinstantie voor de actie;
- samenstelling van de stuurgroep die controle zal uitoefenen op de tenuitvoerlegging van en het toezicht op de actie, met inbegrip van de selectie van de projecten;
- een beschrijving van het systeem voor de tenuitvoerlegging;
- een beschrijving van het financiële systeem;
- een beschrijving van het controlesysteem;
- de praktische regelingen voor de uitwisseling van informatie en de samenwerking tussen de partners;
- de bepalingen inzake toezicht en evaluatie.

Financieringsplan

- Totale kosten: de EFRO-bijdrage en de bijdragen van overheid en privé-sector, uitgesplitst naar de onderwerpen waarop de actie betrekking heeft;
- voor de activiteiten beoogd(e) bijstandspercentage(s) (gespecificeerd voor de gebieden van doelstelling 1, de gebieden van doelstelling 2 en de niet onder een van deze doelstellingen vallende gebieden in het geval dat verschillende bijstandspercentages worden gehanteerd).

Partnerschap

- Beschrijving van de raadplegingsprocedure in het stadium van het ontwerpen van de actie.

Voorlichtings- en promotieactiviteiten

- Een beschrijving van de publiciteits- en voorlichtingsactiviteiten om de actie te promoten.

BIJLAGE D**Indicatieve beoordelingscriteria voor de acties**

- Verwachte concrete outputs en resultaten: effecten op de modernisering en de diversificatie van de regionale economieën, betere prestaties, enz.;
- uitvoerbaarheid van het voorstel en consistentie tussen de beoogde doelstellingen en de toe te wijzen middelen;
- aantal partners en andere deelnemers;
- verdeling van de financiële middelen over de regio's en de motivering van deze verdeling;
- betrokkenheid van regio's buiten het Interreg III C-programmagebied van de leidende partner;
- betrokkenheid van eilandregio's en ultraperifere regio's;
- betrokkenheid van derde landen;
- bijdrage van de privé-sector aan de financiering van de voorgestelde actie;
- potentiële invloed op andere door het EFRO medegefinancierde structuurfondsenprogramma's;
- verwachte duurzaamheid van de maatregelen na afloop van de actie;
- synergie en verenigbaarheid met de andere takken van communautair beleid.

Indicatieve beoordelingscriteria die specifiek bedoeld zijn voor regionale kaderacties

- Kwaliteit van het voorstel, met inbegrip van:
 - de duidelijkheid van de strategische aanpak;
 - de noodzakelijke concentratie op een beperkt aantal onderwerpen;
 - de doelstellingen van het werkprogramma, gelet op de specifieke behoeften van de partners.
-